

Vypravěno

dne 22. 10. 2014
Dotatec anonymizováno
v souladu s GDPR

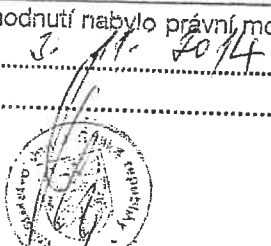

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec



MVCRP0115DLI

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0223r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 3. 11. 2014
podpis: 


V Praze dne 21. 10. 2014
Č.j.: MV-111571-6/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu manželů

– Kosovo, (dále jen „žadatel“),

– Kosovo, (dále jen „žadatelka“), do

kterého zahrnuli i své nezletilé děti

Česká republika, a

– Česká republika,

všichni státní občané Srbska, trvale bytem

Lázně, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 11. 7. 2014, č.j.: VS-807/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje požádali žadatelé i za své nezletilé děti o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra, odboru všeobecné správy doručena dne 24. 1. 2014. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelům povolen ode dne 6. 3. 2006, staršímu synovi od 29. 8. 2006 a mladšímu synovi od 12. 3. 2007.

Žadatelé žijí v České republice od roku 1996, oba zde podnikají a žijí ve společné domácnosti se svými nezletilými dětmi, v domě, k němuž má vlastnické právo společnost () s.r.o., ve které je žadatel společníkem a jediným jednatelem. Žadatelka pomáhá manželovi s vedením uvedené společnosti, sama je pak jednatelkou společnosti () s.r.o., () s.r.o., kterou vlastní její rodiče.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Nezletilé děti splňují rovněž podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, starší syn splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, z důvodu věku neprokazuje splnění podmínky d) uvedeného § tohoto zákona. Mladší syn neprokazuje z důvodu věku splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství.

Přestože všichni žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství (splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, tj. doložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství, se s nabytím účinnosti zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ke dni 1. 1. 2014 již nevyžaduje), Ministerstvo vnitra nevyhovělo jejich společné žádosti a svým rozhodnutím ze dne 11. 7. 2014 ji zamítlo.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadateli doručeno dne 16. 7. 2014, žadatelce dne 8. 8. 2014. Žadatelé proti němu podali včasný blanketní rozklad, který odůvodnili dne 5. 8. 2014.

V rozkladu namítají, že správní rozhodnutí mají být předvídatelná s tím, že napadené rozhodnutí považují za nesprávné, neboť jak oni, tak i jejich nezletilé děti, splňují zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, a přesto nebylo jejich žádosti vyhověno. Dále uvádějí, že v České republice žijí téměř 20 let, řádně zde podnikají, jejich nezletilé děti se v České republice narodily, chodí zde do školy. Existuje mnoho krásných zemí, ale Česká republika se jim zalíbila nejvíce, jsou zde doma, šťastni a spokojeni. Jak mohou více osvědčit jejich pouto k této zemi, o jehož státní občanství všichni žádají?

Požadují tak přezkoumání napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra a v případě jeho potvrzení, sdělení, z jakého důvodu nebylo rozkladu vyhověno, aby mohli svůj vztah k České republice více utužit a případně podat novou žádost. Případným neudělením státního občanství nevznikne situace, že by se odstěhovali do jiné země. Vznikne pouze situace, že budou o udělení státního občanství České republiky usilovat znovu.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelé **splňují podmínky** pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin, před Krajským úřadem Karlovarského kraje prokázali znalost českého jazyka a v rámci správního řízení o žádosti nebylo prokázáno, že by porušili povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Nezletilé děti splňují rovněž podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, starší syn splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, z důvodu věku neprokazuje splnění podmínky písm. d) uvedeného § 7 odst. 1 tohoto zákona. Mladší syn neprokazuje z důvodu věku splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství.

Přestože žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, Ministerstvo vnitra nevyhovělo jejich společné žádosti s odůvodněním, že formální splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství nelze považovat za jediné určující s tím, že rozhodování o přijetí do státního svazku České republiky je podle české právní úpravy ve sféře správního uvážení správního orgánu, jemuž je tato pravomoc svěřena, neboť na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, jak připomíná Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 1. 2014, č.j.: 4 As 142/2013. Takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství.

K podanému rozkladu ministr vnitra konstatuje, že v žádném případě nezpochybňuje pracovní i společenskou integraci žadatelů v České republice, i skutečnost, že zde žijí již od roku 1996. Stejně tak ministr vnitra nabyt přesvědčení, že nezletilé děti žadatelů rovněž v budoucnu završí svou celkovou integraci v České republice.

I přes výše uvedené se však ministr vnitra ztotožňuje se závěry Ministerstva vnitra, že podle právní úpravy stanovené zákonem o státním občanství neexistuje právní nárok pro udělení státního občanství České republiky ani za splnění všech zákonných podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy tento ve věci ústavní stížnosti osoby, které byla zamítnuta žádost, ve které namítala, že nemůže obstát odůvodnění zamítnutí žádosti zdůvodněný tvrzením správního orgánu, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony,

ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Obdobný princip je obsažen v zákonných úpravách o státním občanství i v ostatních zemích světa.

Ministr vnitra dále uvádí, že Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení o žádosti shromáždilo v souladu se zákonem o státním občanství a správním řádem všechny podklady nezbytné k tomu, aby mohlo o žádosti rozhodnout. Všechny tyto zjištěné skutečnosti jsou pak popsány v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 11. 7. 2014, č.j.: VS-807/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

